Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ſ; opari eandē grām uſq; ad ēſummationē
ſeli ñ deſinit. quēadmodū in alio euangelio
ipſe de ſe dicit. Pat̄ inq̄t m̄s uſq; m̄ opat̄.
& ego opor: adhuc enī a ñ nullis cordib̄
hominū. p inuiſibilē grām ſuā eiecit ihc de
moniū. Ꝑ demoniū q̄d ab unoq̄q; ſaluando
eiecit. ignorantia dī & ſui accipit̄. Ignoran
tia aut̄ dī & ſui ē. cū homo nec creatorē
ſuū ſcit diligere. nec miſeriā ſuā ueracit̄
ualet agnoſcere. Vnd̄ etiā & ipſe dñs hanc
exp̄mens ignorantiā. ſi ego inq̄t pat̄ ubi
amor: m̄s. & ſi ego dñs ubi honor: m̄s.
Quādiu enī mens hominis in tenebris ig
norantiē obcecat̄. q̄ſi mutus quodām
a laude creatoris reddit̄. q̄madmodū
ſeqūr: Et illud erat mutū. Mut̄ q̄dām dī
homo. cū ſic diaxim̄ nullas grārū actio
nes reddere nouit creatori ſuo. Cū aut̄
Ꝑ gratuitā pietatis ſuē grām. expellere
dñs de corde hominis hanc dignat̄ ig
norantiā. fit pfecto ut loq̄ mut̄ incipiat.
q̄ prī ad laudē dī os aperire nullom̄ pote
rat. quēadmodū ſeqūns ratio denuntiat.
Et cū eiecisſet demoniū. locutus ē mut̄s.
& admirate ē turbē. Expulſa ſiquidē d̄
corde hominis ignorantia. clare loqui
incipit ei lingua. q̄a ad laudandū &